

Historik

Lycée International

1951-1965 NATO-skolan

Lycée International startades då NATO:s militära högkvarter under en period låg i Rocquencourt och officersfamiljerna bosatte sig i St Germain-en-Laye. Le Village d'Hennemont byggdes för dem och skolan installerades i slottets ekonomibygnader. General Eisenhower var en av initiativtagarna till skolan. Kriget låg nära och önskan om en varaktig fred i Europa var stark. Genom att föra samman barn från olika länder i en och samma skola ville man bidra till att undvika framtida konflikter. NATO hade på den tiden 13 medlemsländer och varje land hade en nationell sektion. Man valde franska som undervisningsspråk, men gav också stort utrymme för modersmålsundervisningen vid sektionerna. Genom att landets språk blev det gemensamma språket integrerades barnen lätt och naturligt i Frankrike och kunde den dagen de flyttade tillbaka till sina hemländer ta med sig ett nytt språk och en ny kultur. 18 elever skrevs in vid det första skolårets början, men redan efter ett år var man uppe i 400 elever. 200 av dessa var "vanliga" franskspråkiga barn bosatta i St Germain-en-Laye.

1965-1989 Visionären Scherers år

Rektor Scherer tog över då Frankrike gick ur NATO och skolan kom att tillhöra det offentliga franska skolsystemet. Elevantalet minskade med 2/3 och endast en tysk och en nederländsk sektion blev kvar. Efter hand tillkom dock nya sektioner, somliga statliga och somliga privata (amerikanska, brittiska, dansk-norska, spanska, italienska, portugisiska och svenska). Nu handlade det om elever från utlandsplacerade familjer i företagsvärlden.

1989–2001 Renovering, nybyggnation och ett nätverk

Rektor Maillard fick ta ansvar för en omfattande upprustning av skolbyggnaderna. De gamla skolorna jämnades med marken. Två moderna glaskomplex tillkom. Ett för primaire och ett för matsalar och bibliotek. 1993 öppnade den japanska sektionen.

Lycée International blev ”offer för sin egen framgång” och hade inte längre möjlighet att ta emot alla de elever som önskade plats. De stora sektionerna öppnade därför ett nätverk med andra skolor i Lycéets närhet. I detta nätverk har de utlokaliserat nationella högstadielklasser.

Rektor Carpeil lät inleda en fullständig restaurering av skolans slott. Han tog också på sig den komplexa uppgiften att klarlägga de rättsliga grunderna för skolan och dess olika komponenter. Detta arbete pågår fortfarande.

2001 –

Rektor Lemaire avslutade slottets förskönande. Han lät öppna den polska sektionen. Det växande elevantalet på Lycéet är ett ständigt huvudbry liksom OIB-examens fortsatta existens och fortlöpande underhåll av byggnader och lokaler. Viljan att fortsätta verksamheten lever intensivt vidare. Nyligen lyckades en lobbygrupp få igenom en lag som garanterar de privata sektionernas framtid.

Svenska Sektionen

Sverige var inte med i NATO och kunde därför inte ha någon sektion från början. Den svenska sektionen grundades 1971 av en grupp entusiastiska svenska föräldrar. Ett tjugotal elever skrevs in det första året och på kort tid hade elevantalet fördubblats. Rent professionellt är svenska sektionen nästan uteslutande ett kvinnoverk. Rektorerna Monika Flodman och Carola Jurell (Almqvist) utvecklade sektionen med kraft och energi med stöd av aktiva och effektiva föräldrar. Under en lång tid hade sektionen en egen byggnad med kontor och klassrum på slottets skolgård. Denna kallades omväxlande baracken, blåklinten eller gula paviljongen eftersom den försetts med svensk träpanel målade i sommarstugegul. Redan efter ett par år övertalades den svenska staten att finansiellt och moraliskt stötta verksamheten. Sektionen är idag en stabil förening med god ekonomi och ett ständigt växande elevantal. Den är troligtvis, som vi svenskar brukar säga, lagom stor. Nya familjer integreras lätt i gemenskapen och vi mår fortfarande om de traditioner som skapades då sektionen var ung.